

בחוקותי חי"ז שיחה ג'

בכור הוא הקדושה שבא מלמעלה, ומעשר הוא הקדושה הנפעלת ע"י עבודת האדם. ושייך להתחלת ספר ויקרא ש"אדם כי יקריב מכם" הוא ההתעוררות הבא מלמעלה, ומכיון שהכוונה הוא עבודת האדם לכן התכלית הוא "תקריבו את קרבנכם" - עבודת האדם.

על פי הכלל ש"נעוץ תחילתן בסופן", צריך לומר שישנו שייכות בין התחלת ספר ויקרא לסיום פרשת בחוקתי, ובפרשת בחוקותי גופא שייכות בין התחלת וסיום הסדרה. ורואים דבר פלא, שע"פ הביאור בלקו"ת רואים את השייכות הנ"ל, ורואים גם את הקשר בין הענינים המבוארים בלקו"ת בהתחלת וסיום ספר ויקרא, ובהוספות דספר ויקרא.

והביאור: סיום פרשת בחוקותי הוא במצוות בכור ומעשר. והנה, הבכור מורה על קדושה שנמשכת מלמעלה, ומעשר על קדושה שנעשית על ידי עבודת האדם (שלכן בכור נוהג בזמן הזה כי הוא הראשון, בחינת חכמה, שתמיד בשלימות, משא"כ מעשר שהחכמים גזרו שלא להפריש מעשר בזה"ז, שהעבודה בעשר הכוחות אינו בשלימות בזמן הזה). וזה מתאים לביאור בהתחלת לקוטי תורה על הפסוק "אדם כי יקריב מכם" שההתעוררות הבאה מלמעלה אינה מספיקה ולא תתקיים בלא אתערותא דלתתא.

וזהו גם הקשר להתחלת פרשת בחוקתי - "בחוקתי תלכו" - בחי' חקיקה, עבודת עצם הנשמה, "ואת מצוותי תשמורו" העבודה דהנשמה למטה בקיום התורה ומצוות.

והנה הכל הולך אחר החיתום, ואם כן צריך לומר שעבודת האדם היא למעלה מהקדושה הבאה מלמעלה. והביאור: שדוקא על ידי עבודת האדם מתמלא כוונת העצמות דדירה בתחתונים.

(וזהו הקשר להמבואר בהוספות - לאחרי פרשת בחוקותי - דלקו"ת, שבאר שכן הוא בחודש תשרי שהמשכת התענוג (למטה) בשמיני עצרת היא למעלה מהמשכת התענוג בלתי מורכב דיום הכיפורים).